

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 9 * 26. února 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

K otázce kněžství

v naší církvi –

základní teze

prof. Zdeňka Kučery

POMŮŽEME BRATŘÍM V KOSTARICE ZÍSKAT SOCHU JANA HUSA?

Prosbu sestry biskupky

Milé sestry a bratři,

Od svého známého velvyslance v Kostarice, Milana Jakobce, jsem dostala milý dopis s prosbou na nás všechny. Cituji:

Vážená paní biskupko,

dovolte, abych se na Vás obrátil s věcí, která by Vás mohla zaujmout. Jako velvyslanec v Kostarice akreditovaný i pro další země Střední Ameriky jsem byl pozván k návštěvě komunit Církve moravské, která v opuštěných končinách karibského pobřeží Nikaraguy zapustila pevné kořeny. Komunity 'moravanů' složené z misikitských indiánů žijí po celém pobřeží mezi Bluefields a Puerto Cabezas, hlavní kostel mají v Puerto Cabezas, ale svá shromáždění (jako to, kterého jsem se zúčastnil) konají demokraticky i v malých komunitách ve vnitrozemí, které přestože čítají jen pár chaloupek na lesní mýtině, mezi kterými se míhají prasátka a jiné domácí zvířectvo, vždy mají jako centrum pěkný moravský kostel.

Církev, pokud jsem mohl osobně vidět, nejenže má velmi dobrý vliv na morálku místních lidí (neholdují alkoholismu, drogám, nekouří) ale je i středem vzdělávacích a sociálních aktivit. Navíc, což je dnes opravdu nezvyklé, požívá velkou prestiž i mezi mladými lidmi, kteří jsou velmi spořádaní a motivovaní. Církev přitom není dogmatická, v kostele povoluje i takové aktivity jako vystoupení nadějně zpěvačky zpívající v miskičtině a (skromně dodávám) i pěvecké a kytarové vystoupení českého velvyslance ve španělštině.

Přestože se jedná o velmi chudý kraj a obyvatelé se žijí většinou rybolovem, vypadají 'moravané' velmi čistotně a upraveně, mají vlastní pěvecké sbory, gymnázium Jana Amose Komenského, kde vystudoval i můj hostitel, náměstek ministra zahraničí Nikaraguy Javier Williams-Slate, univerzitu a o své kostely se až do-

jemně starají (navštívil jsem jednu komunitu, kde dámy - byla mezi nimi i místní advokátka - pekly večer koláče, aby ze stržených peněz z jejich prodeje mohla jejich komunita dokončit keramickou podlahu kostela. Důvodem, pro který vám píši, není cestopisné líčení, ale úmysl 'moravanů' postavit před hlavním kostelem v Puerto Cabezas a domem, kde sídlí jejich superintendent a centrální knihovna, sochu Mistra Jana Husa. O jejich úctě k němu mě přesvědčily i mše, kterých jsem se zúčastnil, kde mnohokrát padlo jeho jméno. Místo, které mi ukázali, je velmi vhodné, travnatý pěkně upravený pozemek s několika palmami a v dohledu jedné z hlavních ulic města. V případě zájmu, mohu poslat řadu fotografií, které jsem udělal. 'Moravané' během mé návštěvy vyslovili prosbu, zda by jim sochu nedarovala, případně nancovala její zhotovení Česká republika. Sochu chtějí postavit co nejdříve (k 6. 7. 2006), protože chtějí využít času relativní prosperity a bezpečí (vypadá to, že Ortégův levicový režim, který jim přinesl v 80. letech velké utrpení, uvěznění jejich presbyterů a zavírání kostelů, se v listopadových volbách vrátí).

Protože mě myšlenka zaujala (své první věroučné poznatky jsem dostával v husitském sboru v Radimově 2, v Břevnově u pana faráře Kozlera, než ho komunisti zavřeli, v dětství jsem byl čtenářem Jiráskova Husův odkaz je mi stále velmi drahý) zahájil jsem kroky k sehnání fondů (sám jsem jim dal ze svého 500 dolarů), ale co se týče MZV jsem skeptický. Miskité, přestože s námi sdílí duchovní a historické hodnoty, nejsou naši krajané, nehovoří česky a prostředky, které náš kulturní a krajaný odbor má, jsou určeny převážně krajanům a nikdy jich není dost.

Proto se chci obrátit s nabídkou účasti na projektu na instituce, které mají k Janu Husovi nějaký vztah, což bez-

Udržovaný kostelík v Manzanillo dokazuje, jak si křesťané v Kostarice své církve váží

pochyby a v prvé řadě jest Církev československá husitská. Proto jste také první, komu (po svém mateřském MZV) o věci píši.

V první řadě se Vás chci zeptat, zda Církev čs. husitská nemá ve skladě nějakou nevyužitou sochu Mistra Jana, kterou by mohla postrádat. Možná by postačila i busta. Vhodně umístěná na velký kámen (místo upálení Mistra Jana v Kostnici také symbolizuje jen velký kámen a je to velmi působivé) by mohla působit lépe než dílo místního sochaře, kterého se trochu obávám...

Myslím, že by byla škoda, pokud bychom přání Husových následovníků z Nikaraguy oslyšeli. Přesvědčilo by je to, že skryté semínko, které tak zázračně vyklíčilo mezi nimi tak daleko od Betlémské kaple, je u nás již mrtvé...

Srdečně zdravím a předem děkuje za Vaši pomoc

Milan Jakobec, velvyslanec

A tak se ptám, sestry a bratři, pomůžeme našim indiánským moravským bratřím? Rozhlédněme se po sborech v církvi. Náš dar přinese velkou radost chudým křesťanům v Kostarice i nám bohatým (více než si připouštíme) křesťanům v naší církvi. Těším se na vaše nabídky.

S díky vaše

Jana Šilerová, biskupka

Co možná nevíme

Kostarika se pyšní tím, že název (Costa Rica - bohaté pobřeží) dostala od samotného Kryštofa Kolumba. Páteří země jsou tři sopečná pohoří, která se táhnou souvisle od severozápadu k jihovýchodu celým územím státu. Nejvyšší horou Kostariky je 3 820 metrů vysoká sopka Chirripó. Pohoří tak oddělují od sebe dvě nížiny, které se nacházejí na severu a na západě. V zemi je pánevní oblast zvaná Centrální údolí, kde žije většina obyvatelstva země. Větší část nížin v okolí oceánu představují mokřiny a bažiny. Více než třetina země je stále pokryta lesy.

V zemi s rozlohou 51 100 km² (od roku 2003 zahrnuje Kostarika do rozlohy také 589 682 km² území na moři a celkově uváděná rozloha činí podle Národního geografického institutu celkem 640 782 km²) žije přes 4 miliony obyvatel (50,8 % mužů, 49,2 % žen). Žijí zde především potomci Španělů (97 %), černoši - bývalí otroci nebo imigranti z Jamajky (2 %), původní obyvatelé - indiáni - jsou v drtivé menšině (1 %). Kostarika je proti ostatním státům v oblasti v mnohém výjimečná. Gramotnost činí 95 %, střední délka života mužů 73,49 let, žen: 78,68 let, nezaměstnanost pouze 6,8 %.

V oblasti, kde často dochází k vo-

jenským převratům a občanským válkám, představuje tento stát další světovou výjimku - od roku 1902 zde demokratické zřízení. Jediná občanská válka tady byla v roce 1948 a trvala sotva dva měsíce. Po jejím skončení (v roce 1949) byla rozpuštěna armáda a přijata ústava, která zakazuje státu vytvořit novou. Pro nás trochu nezvyklé je, že tato ústava také zakotvila, že každý občan starší 18 let musí volit.

Kostarika je také prvním státem, který začal s vývozem banánů a kávy do celého světa. Vhodnou situaci nastartovala osvěcená vláda v 19. století, která nabídla bezplatně půdu všem, kteří se zavázali pěstovat kávu na vývoz. Není zde tedy stejná situace jako v okolních zemích, kde většinu půdy vlastní pár nejbohatších statkářů. Země má velká ložiska bauxitu, síry a rud železa, což jí zajišťuje do budoucna pozitivní vyhlídky na ekonomický růst. V současné době probíhá na území Kostariky pouze těžba zlata, soli a stříbra. Horský ráz krajiny vytváří příhodné podmínky pro stavbu hydroelektráren. Země je dnes energeticky soběstačná.

Překrásná krajina také láká turisty a postupně se rozvíjející cestovní ruch se začíná stávat důležitou složkou ekonomiky. I to možná přispělo k rozvoji počítačové techniky a užívání internetu, který v Kostarice dnes používá skoro milion lidí.

Naše ministerstvo zahraničí eviduje 37 krajanů, s nimiž je v kontaktu, ale předpokládá se, že jich v Kostarice žije kolem stovky.

Jedna naše krajanek vlastní v hlavním městě (San José s více než 300 tisíci obyvatel) penzion, kde ráda přivítá každého turistu z naší vlasti.

(noe)

V SOBOTU 11. ÚNORA ZASEDALA ÚSTŘEDNÍ RADA

V sobotu 11. února se konalo 67. zasedání ústřední rady. Přinášíme výběr z jeho usnesení.

* Jednání se státem

Ústřední rada vzala na vědomí pořadí jednání ČČSH s MK ČR, jak bylo vylosováno na MK ČR.

* Vzdělávání

Ústřední rada projednala předložené materiály HITS a vzala je na vědomí.

* Tiskoviny

Ústřední rada pověřuje tiskový odbor zpracováním edičního plánu do 31.3.2006 a ukládá zařadit do plánu knihy manželů Kubáčových "Znamení smlouvy" a dr. J. Kubíkové "Živá je řeč Boží". Ústřední rada schvaluje prodej řádů

za navrhovanou jednotnou cenu 20,- Kč.

Ústřední rada projednala koncepci ČZ, poděkovala za dosavadní práci a do příštího zasedání ukládá tiskovému odboru předložit koncepci dopracovanou o ekonomické údaje.

* Kultura

Ústřední rada souhlasí se zařazením Husova sboru v Lužné do seznamu nemovitých kulturních památek ČR.

* M. J. Hus

Ústřední rada pověřuje kulturní komisi rozhodnutím o daru Moravským bratřím v Kostarické republice - posouzení bysty M. J. Husa. (Termín 3/06.) (Ústřední rada byla biskupkou Šile-

rovou informována o žádosti o sochu M. J. Husa do Kostariky. ÚR ČČSH přijala záměr zajištění sochy - odlitku ze zdrojů ČČSH. Vhodnost busty po stránce umělecké posoudí kulturní komise. Biskupka Šilerová se obrátí ve spolupráci s Kulturní radou na možné dárce.

Pokud máte ve své náboženské obci sochu, bustu M.J.Husa, kterou byste mohli věnovat do Kostariky, ozvěte se prosím na ÚÚR ČČSH!

Z diskuse o ekumenické situaci vyplynula diskuse o potřebě další práce v oblasti bádání o M. J. Husovi, na základě čehož ústřední rada jmenovala členy Husovské komise: doc. (Dokončení na str. 3

Kdo chce kandidovat?

Rády církve mluví jasně o způsobu volby biskupů i patriarchy a my je budeme jistě respektovat. Dovolte mi jen nepatrnou ale důležitou poznámku pod čarou našich řádů. Není štěstí ptát se předem, kdo chce kandidovat, kdo chce být patriarchou a kdo chce, ať o to zápolí a ostatní pak k tomu řeknou ano nebo ne. Tenhle model přece kopíruje metodu asertivních, manažerských praktik světských politických voleb. Ring volný - kdo z koho nechť se prodere.

A tak se ptám: nemá to být naopak? Ti ostatní, ti "dole", věřící v náboženských obcích naší církve, duchovní i laici nechť sami vyberou, povolají a opášou toho, který třeba ani nechce kandidovat. Přesto však vybrán a zvolen, bude opásán a bude muset jít i tam, kam se mu nechce... Čtème Bibli, tam to přece všechno je! Vzpomeňte na výmluvy Arona, Mojžíšova bratra nebo Jonášův marný útek před Hospodinem do Taršíše. Taky nechtěli jít a věděli proč... Svatému Martinovi nepomohlo schovat se mezi husy a vyhnout se biskupské berle. I slavný Mikuláš byl "donucen" stát se biskupem proti své vůli. V Janově evangeliu Ježíš praví k apoštolu Petrovi: „Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ A cestu Kristovu přece dobře známe...

Neboli jinak: ne sám se předem přepásat a chtít, ale být ostatními přepásán a jít... Ještě jinak: nevybírat a nevolit z těch, kteří to sami chtějí, ale vybírat z těch, které my sami chceme. Ne ten, kdo se chce utkat o "trůn", ale ten, kdo bude utkán z jemného přediva vůle lidí - hlas lidu, hlas Boží - ten by měl být patriarchou. Nevzpírat se, přijmout opásání a unést je. S pomocí Boží naší.

Jana Šilerová,
biskupka

Z kazatelského plánu

8. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Neposuzujme podle lidských měřítek

Učme se od svého Pána nepředjímat Boží soud a nezatrácovat své bližní, nejsou-li nám po chuti. Dokud jim Bůh dopřává čas a možnost k nápravě, nemusí být pro ně pozdě.

Ježíš si dovedl hledat a nacházet učedníky i mezi takovými lidmi, které ti "počestní a spravedliví" nenáviděli a pohrdali jimi. Neváhal usednout ke stolu s celníky a dalšími hříšníky. Ne proto, že by byl schvaloval jejich styl života, nýbrž proto, aby je slovem i láskyplným přístupem pro sebe získal a aby proměnil jejich srdce i životy. V tom viděl své nejpřednější poslání, které si nedal vymluvit malichernými námitkami odpůrců.

Těm, kdo byli Kristem nalezeni a přijati za bratry a sestry, těm nelze zazlívati a zakazovat jejich upřímnou radost z toho. Důvodem ke skutečnému zármutku by bylo, kdyby mezi námi Ježíš nechtěl být jako náš hostitel. To by nám zbyly jen rádooby nábožné zvyky a zlozvyky, což nepostačí jako zdroj plného života pro jednotlivce ani pro církev.

Vstup: Oz 2,14-22

Tužby:

1. Abychom ochotně přicházeli s evangeliem i tam, kde na prvý pohled nevidíme úrodnou půdu pro setbu slova...
2. Za pravé bratrství a sesterství v církvi, které se nad nikoho nevyvyšuje a nikým nepohrdá, za opravdovost víry a lásky, za radost z přítomnosti Pána...

Epištola: 2K 2,17-3,6

Evangelium: Mk 2,13-22

K obětování: 2K 5,16-18

K požehnání: Sk 9,10-18 nebo Sk 10,25-36

Modlitba:

Hospodine, naplň naše srdce vděčnou radostí z toho, že tvůj nejmilejší Syn chce mít i nás v zástupech svých bratří a sester. Přijímá nás navzdory našim slabostem a nedostatkům. Prokazuje nám čest ujištěním, že potřebuje i naši nepatrnou pomoc a nehodnou službu k prosazování svého díla v tomto světě.

Prosíme tedy, pošli nás se zvěstí evangelia tam, kde na ni čekají bezradní a zarmoucení lidé. Dej nám odvahu přinášet radostnou zprávu o Ježíši Kristu všem bez rozdílu, bez výhrad a bez předsudků vůči komukoliv. S tvou pomocí chceme pomáhat jiným najít Spasitele, aby se tak rozšířily řady jeho lidu.

Vhodné písně: 55, 119, 287, 288, 289, 293

K VÝROČÍ NAROZENÍ DR. KARLA FARSKÉHO

Pokračování z č. 8

V druhé polovici srpna 1906 jsme se ženou Karla navštívili. Dlouho jsme se v Perninku ovšem nezdrželi, jen nějaký den – a brzy po nás, ještě před zimou, opustil jej a tuto krajinu i Karel, což bylo rozhodnuto již dříve.

Adjunktem bohoslovecké fakulty

Již v červnu téhož roku 1906 byl Karel zvolen adjunktem české boho-

slovecké fakulty v Praze, a to s platností od 1. října toho roku na dva roky, což potom prodlouženo, jako obvykle, o dva roky další; neboť dva roky na bohoslovecký doktorát nestačí. Důvod, proč se ucházel o adjunkturu, byla jednak jeho snaha složit bohoslovecký doktorát a zdokonalit tudíž svoje vědění pro další životní dráhu – jak jsme seznali již z jeho vlastního dopisu o studiu hebrejštiny "po kilo-

metrech". Nač by se venkovský kaplan mohl při svých cestách do škol hebrejštinou, kdyby byl nemyslíl na něco jiného, nežli na venkovskou faru? Rozumělo se samosebou, že v této končině zůstat nemůže, neboť na toskánském patronátě za tehdejších poměrů stěžil mohl očekávat slušnější budoucnost.

JUDr. Josef Farský
(pokračování příště)

Nad Písmem

ZPŮSOBILOST SKRZE JEŽÍŠE KRISTA Mk 2,13-22

U všech evangelistů nás překvapuje prostota a přímočarost, s jakou Ježíš získává své učedníky. „Pojďte za mnou a učiním z vás rybaře lidí.“ A všichni oslovení zanechali své práce, své rodiny a následovali Ho. Přitom Ježíš jen zval, nic nevysvětloval a nikoho nepřemlouval. Přesto Jeho prosté pozvání a konstatování „...učiním z vás rybaře lidí“ stačí a oni jdou. Ale ani jejich čin se v evangeliích nijak nezduodňuje, nevysvětluje svá rozhodnutí a bez vysvětlení zůstává i jejich okamžitá reakce, když všechno nechali být a šli. Na jedné straně nás překvapuje prostota a při tom obrovská síla Ježíšova slova, jeho pozvání, na druhé straně nám dochází, že všichni oslovení, kteří byli prostí, pracovití lidé, byli nesmírně poslušní a prakticky okamžitě, bez váhání se rozhodli pro následování Pána Ježíše Krista. Podle čeho si asi Ježíš vybíral své učedníky? Zřejmě věděl, že jejich doporučujícím listem je jejich osobnost, charakter. Uměl přecítit, že jejich doporučující list je napsán v jejich srdcích a ne inkoustem, ale Duchem Boha živého, jak jsme četli v druhém listu apoštola Pavla ke Korintským. V Matoušově evangeliu mnohem později, o celých pět kapitol, povolává Ježíš jako svého učedníka celníka Matouše stejně prostě slovy: „Pojď za mnou!“ (Mt 9,9). V Markově a Lukášově evangeliu se tento celník nazývá Lévi a mnozí exegeti ho ztotožňují s Matoušem. I on byl velice poslušný, vstal, nechal všeho a šel za Ježíšem, protože i k němu zaznělo Ježíšovo slovo ve své neskonalé síle, proto se i u něho objevuje naprostá poslušnost. Údiv všech vzbudilo u tohoto učedníka něco docela jiného. Celníci přece patřili k velkým hříšníkům a podvodníkům a Lévi prý vynikal nad ostatními. A tak skutečně pro mnohé toto bylo pobuřující, neboť Ježíš si jako svého učedníka povolává hříšníka, o kterém se to ví, kterého ostatní odsuzují. A nejen ho povolává, on sám i s učedníky jde s ním do jeho domu a spolu s dalšími celníky a hříšníky zasedá ke společnému stolu. Pobouření farizeové a zákoníci nechápou, je jim to proti jejich vnitřnímu přesvědčení, a proto vystartují na Ježíšovy učedníky s téměř provokační otázkou: „Jak to, že jsi celník a hříšník?“ Nevím, jak a čím by byli v té chvíli argumentovali učedníci, jak by zdůvodňovali Ježíšovo chování. Zda by vůbec byli schopni sami sebe obhájit, proč vlastně i oni společně s hříšníky stolují. Soud farizeů zněl asi stejně: „I vy jste se dali svést?“ Vždyť ve stolujících viděli chátru, která nezná

zákon a nad kterou by měla být podle jejich, tedy farizejského přesvědčení vyslovena kletba. Nebo že by celník Lévi, který byl sběhlý ve svých výpočtech, kalkuloval, že pozvání do domu by mu mohlo vynést víc, než teplé hnízdečko u celní pokladny? Zapomínáme na Ježíšovu velikost, na to, že u něho, v jeho evangeliu je vždycky všechno řešeno přímočaře a jednoznačně. Slova mají svůj původní obsah, pravda je skutečně pravdou a všechno je naplňováno nesmírnou jistotou, že je to tak a ne jinak. Nad mnohými lidskými slovy a soudy lze pochybovat. Lidská slova a tvrzení v nás mohou vyvolávat pochybnosti, nedůvěru. Ježíšova slova jsou nekompromisní, křesťálově jasná: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky!

A to je vlastně vyjádření celého Ježíšova poslání: V tom je ta veliká síla Jeho slov, světla Jeho osobnosti. Všichni ti, kteří zbloudili, sešli z cesty, všichni ti, kteří bloudí, neví kudy kam, kteří jsou na scestí, jsou Ježíšem zvaní. On přišel, aby nás z této situace dostal, aby nás navedl na správný směr, ukázal správnou cestu. „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní!“ Copak to není nad slunce jasné? Letošní rok bude pro naši církev nesmírně důležitým a závažným. Dojde k volbě mnoha biskupů a patriarchy. Už byl vydán seznam volitelných. Tomu našemu, lidskému hlasování by mělo být však nadřazeno Ježíšovo pozvání a povolání. Ať sám Pán Bůh dá, aby prostřednictvím Ducha svatého všichni ti, kteří budou vybráni, dospěli k moudrosti a uvědomění si tohoto poslání. Kéž bychom pak my, kteří budeme mít v rukou hlasovací lístky, dospěli k moudrosti a poznání, že s Božím slovem se nedá kramařit, a mohli číst v doporučujících listech navrhovaných, ne těch lustračních, vydávaných různými úřady a organizacemi, ale v těch, které jsou napsány v jejich srdcích, tedy ne inkoustem ani na počítačích, ale na živých deskách jejich lidských srdcí Duchem Boha živého. Kéž by svou způsobilost nepřičítali sobě, co je v nich, ale uvědomovali si, že jejich způsobilost by měla být skrze Ježíše Krista od samotného Boha, který jediný je může učinit způsobilými sloužit nové smlouvě, jež není založena na liteře, nýbrž na Duchu.

Jestliže Ježíš někoho oslovil a řekl: „Pojď za mnou,“ všichni, kdo byli zavoláni, vstali a šli. Šli za hlasem toho, který je zavolal. Uposlechlí oné výzvy, která byla královsky svobodně

pronesena a měla v sobě spoutávající naléhavost, protože byla vyslovena Pánem života i smrti. Ve víře není nic snazšího a současně nic těžšího, než takové výzvě uvěřit a uposlechnout. A tak vlastně každý z nás se musí velice upřímně sám sebe ptát, pro co se rozhodne. Zda vůbec ono pozvání k následování zaslechne a zda odpoví poslušným následováním.

Kdyby za námi přišel někdo s novým vynálezem, který by měl změnit způsob života celé lidské společnosti k lepšímu, který by měl posunout rovinu lidského štěstí do docela jiných poloh, jistě bychom všichni zbystřili pozornost, aby nám neušlo ani slovíčko. Když totéž udělal Ježíš již před dvěma tisíci lety, lidé zůstali a dodnes zůstávají neteční a nepoučitelní. K jejich velké chybě a nevzdělanosti. Ať mezi takové alespoň my nepatříme, ať si každé Ježíšovo slovo v plné hloubce a v plném významu uvědomujeme, protože On je ten lékař, který přišel léčit i nás, nemocné. Amen.

Lubomír Braný

Všemohoucí Bože, v pokoře stojíme před tebou, abychom se přiznali ke své slabosti a ke svým nedostatkům. Často scházíme z tvých cest, i když jsi nám dal Světlo Ježíšovo, které nám na nich tak jasně svítí. Ať prostota a přímočarost Ježíšových slov nás zasahuje tak, jak zasahovala jeho učedníky. Ať všichni v církvi můžeme s apoštolem Pavlem upřímně vyznávat, že „...my nejsme jako mnozí, kteří kramaří s Božím slovem, nýbrž mluvíme upřímně z Božího pověření a před tváří Boží v Kristu.“ Ať Pán Bůh sám Duchem svatým posiluje ty, kteří se mají stát způsobilými sloužit nové smlouvě v naší církvi a ať doporučujícím listem pro tuto službu jsou jejich srdce, ve kterých bychom i my mohli pak pravdivě číst. Amen.

ZÁKLADNÍ TEZE K OTÁZCE KNĚŽSTVÍ V ČČSH

K diskusi o pojetí kněžství, jež se otevřela promyšlením praktických postupů při přijímání duchovních jiných církví ke kněžské službě v Církvi československé husitské, zveřejňujeme teze, vycházející z principů trojiční teologie prostého života. Jde o náčrt, v němž se stanoviska, vycházející z tradice, spojené se stanovisky našich církevních otců a učitelů Karla Farského,

Aloise Spisara, Zdeňka Trtíka a Otto Rutrle, zasazují do současného duchovního a teologického obzoru. Smysl tohoto i jiných článků, jejichž autorům leží na srdci teologické poznání jako skutečná cesta k pravdě i k Pravdě, záleží v povzbuzení k bratrské a sesterské komunikaci, jež náleží k přirozenosti církve a jejímu trvalému obnovování.

Izraelský kult měl své východisko ve svazku, který Hospodin učinil s Izraelem (klasicky Gn 6,18; 15,18; Ex 19,5; 2 S 7,15n). Ta nalezla svou dějinnou realizaci a trvá v lidu Starého zákona, avšak ukazovala i k Nové smlouvě (Jr 31,31-34; Ez 36,24-31). Ke kultické službě byli vyčleněni kněží, a to kvůli požadované kultické a mravní čistotě, aby obět byla čistá a neposkvrněná a Bůh ji přijal. Zvláštní forma kultu se vyvinula a děje se v synagoze.

V **Ježíši** vidíme ve víře naplnění a dovršení kultu Starého zákona. To se stalo nejen v jeho pozemské dějinné existenci: on sám byl bez hříchu, vyčistil chrám a sám se stal na kříži obětí, nýbrž i v jeho nebeské naddějinné existenci, kdy sedí na pravici Boží. V Kristově vyvýšení je kult dokonán: pravý velekněz je ve věčné blízkosti Otce a je s Ním ve věčném dialogu.

Křesťanská obec je christocentrická, protože je shromážděním v jeho jménu, i zároveň eschatologická, poněvadž důvěřuje a spoléhá na spravedlnost Boha Otce a nastolení nového nebe a nové země a současně pneumatická, neboť Duch Svätý ji řídí, posvěcuje a v ní posvěcuje svět. Svým původem, existencí, posláním i působením je neustálým dílem Trojice vůči člověku, dějinám a světu.

Je tu v **dějích** a v dějinném čase

jako znamení jejich poslední spásné-dějinné fáze. Zpřítomňuje Kristovo kněžství. V tom ohledu jsou všichni její údobí kněžími – jejich kněžství se děje a realizuje ve službě trojičnímu Bohu v práci, ve společnosti, v rodině. Působí posvěcení světa. Toto povolání (vokace) – jde o privilegium, jež je propůjčováno jen těm, kteří slouží Bohu – má svůj vnitrocírkevní rozměr. Tradičně se nazývá **kněžský úřad, munus ministeriale**. Kněžský úřad je speciální doživotní povinností a kvalifikovaným právem spolupůsobit při tvorbě a správě církevního života. Posláním tohoto úřadu je trojiční služba v církvi a vůči světu, tj. z pověření Kristova, v síle Ducha sv. a v určení Boha Otce a Tvůrce světa. Struktura kněžské služby se realizuje v rozměru liturgie a svátostí, nauky a práva a správy. Zvláštním vymezením kněžského úřadu je v osobním nasazení naplňovat a dokonávat to, co má celá církev dělat jako tělo Kristovo.

Z hlediska zástupnosti pars pro toto – část jakožto celek – je kněží vyhrazeno za podmínek stanovených Boží vůlí a církevním zákonem vysluhovat večere Páně a vyhlášovat odpustění hříchů. Pro biblické pochopení spásné-dějinných souřadnic kněžského úřadu není určující dvojina sakrální-profánní, ale "v tomto čase" a "v onom čase". Kněz plní to, co je pro "posled-

ní čas", čas církve (Oscar Cullmann) rozhodující: z Kristova mandátu (pověření) zpřítomňovat Krista. Úkol církve záleží v tom, aby učinila viditelným, že je tělem Kristovým. V tomto ohledu je jednota mezi kněžstvím Ježíše Krista, církve, jejího lidu i úřadu kněze. Oddělovat tyto skutečnosti je naprosto falešné právě tak jako nevidět jejich hierarchické členění. (cf. Gratia Dei naturam non tollit, sed supponit et perficit. Boží milost přirozenost (rozumí se přirozenou strukturu společenství) neruší, nýbrž povyšuje a zdokonaluje – každé přirozené společenství je vnitřně strukturované.)

V tomto ohledu Zákklady víry, jež jsou oficiální naukou církve, vybízejí k novému promyšlení, jak to již započal v r. 1981 profesor Zdeněk Trtík, a to v našem postmoderním obzoru. Je třeba je kvalifikovaně a odpovědně domyslet jak v ohledu jednoty, tak i členění kněžství i vůči církevní tradici a ekumenickému společenství. Teprve dotvoří-li ČČSH ve svých teologických normách otázku kněžského úřadu a reálné přítomnosti Kristovy ve večeri Páně, lze hovořit o Církvi československé husitské jako o uvědomělé obci Boží, jež překonává krizi, v níž se zanedbáváním naukové kultivace ocitla.

Zdeněk Kučera

ZAMYŠLENÍ NAD ZNAKEM CÍRKVE

Chtělo se mi původně napsat, že se bude jednat o zamyšlení nad oficiálním znakem církve. Avšak zmocnily se mne pochybnosti. Je skutečně znak, který je graficky znázorněn v záhlaví Českého zápasu, oficiálním znakem církve, což znamená, že jeho podoba (v barevném provedení červený kalich a bílý kříž) je někde zakotvena v našich rádech? Pokud tomu tak není, přicházím s návrhem, aby se tak na připravovaném sněmu stalo. Pokud uvedený znak skutečně je oficiálním znakem církve, zarazí mne všeobecná nekázeň v církvi, kdy je dán prostor lidové tvořivosti a kdejaké malůvky, které někoho zrovna napadnou, jsou užívány, aniž by se kdokoliv nad tím pozastavil. Jde to tak daleko, že to nemusí být ani kalich s křížem v jakékoli podobě, ale třeba i kalich s hostií, jak je tomu v záhlaví čtvrtletníku Husita.

Prošla jsem ve svém životě desítky našich sborů, s podobami některých jsem se seznámila díky kalendářům, které vydává královéhradecká diecéze. Jsou to stavby velice různorodé a značené tak, jak šel vývoj v církvi. Těžko to změním. Sjednocení by asi vyžadovalo mnoho námahy i peněz a možná i obsáhlé korespondence s památkovými úřady. Nic však nebrání tomu, aby vývěsní skříňky, označené

vstupních dveří do modliteben, dopisní papíry atd. byly jednotně označeny oficiálním znakem naší církve. Pokud máte pocit, že nějak příliš lpím na formálních věcech, dovolte, abych vás přesvědčila.

Pamatuji si například, že na věži vršovického sboru byl kalich s křížem opravován právě v době, kdy tam působil jako farář Mgr. Jelínek, který byl současně i tajemníkem

pražské diecéze. Kalich byl natřen jakousi neurčitou barvou a kříž je žlutý. Výsledek? Po různých odhaleních Mgr. Jelínek odešel do Uhlířských Janovic, nechal se tajně vysvětit a je biskupem portugalské církve. Prosím, abyste se se mnou nad tím vážně zamysleli, rozhlédli se po našich sborech a pokud je to ve vašich silách, zjednali nápravu.

Jindřiška Kubáčová

DVD PROTI EUTHANASII

O legalizaci euthanasie se v současné době diskutuje ve všech státech EU. Velká Británie není výjimkou.

Reverend Nige McCulloch, biskup Manchesteru, patří k nejrozhodnějším odpůrcům. „To by změnilo současný zákonný zákaz dopomoci k sebevraždě a legálně by umožnilo smrtelně nemocným nejen požádat lékaře o drogu, s níž by mohli spáchat sebevraždu, ale i ji získat,“ uvedl.

Podporuje ho britská aliance Care Not Killing (Péče ne zabít), která vyzývá vládu, aby odmítla asistovanou sebevraždu ve prospěch zlepšení péče o těžce nemocné a umírající lidi. Aliance nedávno

vydala jako příspěvek k současné diskusi DVD, které obsahuje prohlášení lékařů věnujících se péči o umírající, trpící a staré lidi. Jsou tam zaznamenány jejich názory na "asistované umírání". Královská obecná lékařská akademie a Asociace pro paliativní medicínu, které společně zastupují lékaře nejvíce se věnující péči o umírající pacienty, jsou totiž proti legalizaci euthanasie.

„Zákon může odhodit dva tisíce let tradice, kdy lékaři byli zavázáni jen k léčení,“ říkají.

Videoklipy z DVD si uživatelé internetu mohou prohlédnout na: www.carenokilling.org.uk/dvd (red)

Naše recenze

Pýcha a předsudek

Tak se jmenuje americký film, který byl koncem ledna uveden v našich kinech. Námětem je někdejší bestseller britské spisovatelky Jane Austen. Pět neprovdaných dcer v době, kdy sňatek znamená především existenční zajištění dívky, je velkou starostí jejich poněkud svérázné matky. O tom je celý příběh, který je líbezný svou upřímností. Kromě toho autoři filmu použili všech možností, které nabízí širokoúhlé plátno. Pokud se tedy chcete zastavit na orosené louce v oparu před východem slunce, toulat se krajinou, stanout v úžasu u prastarých stromů, nahlédnout do šlechtických sídel, pokochat se nádhernými uměleckými díly, slyšet dobrou hudbu a navíc se ještě dobře pobavit, načekejte na to, až film půjde v televizi. Stojí to za to. Navíc představitelka hlavní role Keira Knightley je nominována na letošního Oscara.

Jindřiška Kubáčová

Juraj J. Dovala – Kôrkar

Víte, kdo je Kôrkar? Přečtete si knížku br. faráře Juraje Jordána Dovaly, která vyšla v roce 2005 v nakladatelství Enigma, a zjistíte to. Je to příběh o lásce, naději a smyslu našeho hledání. Vane z něj duchovní poselství, které pozvedne mysl a obohatí fantazii. Doslov ke knize napsal spisovatel, malíř a kazatel Církve bratrské Daniel Pastirčák. Vydavatel knihu řadí k myšlenkově bohatým prózám typu Prorok, Malý princ, Alchymista, Racek Jonathan Livingston.

„Dovalova rozprávka vlastne nie je typickou rozprávkou, je skôr akýmsi spirituálnym či mystickým traktátom, ktorý chce čitateľa existenciálnymi otázkami zasvätiť do hlbín duchovnej skúsenosti.“ (Daniel Pastirčák)

Na Slovensku získate knihu v knihkupectvích. U nás je možné si ji objednat: Farní úřad ČČSH, Dvořákova 2, 695 01 Hodonín; tel. 518 354 621; dovala@centrum.cz

NO Hodonín

MODLITBA NEBO ZVYK?

„Z týchž úst vychází žehnání i proklínání.“
(Jk 3,10)

Jednoho dne se ráno u snídaň otec jako vždy před jídlem modlil a prosil Boha o požehnání. Krásnými slovy a "duhovným" hlasem děkoval Pánu za Jeho všelikou péči. Když však začal jíst, stěžoval si na nevalnou kvalitu snídaň a na to, jak nedobře byla připravena. Jeho nezletilá dcerka jej v jeho stěžování přerušila.

„Tati,“ začala, „myslíš, že Bůh tvoji modlitbu slyšel?“ „Samozřejmě,“ odpověděl otec sebevědomě. „A slyšel také to, jak jsi teď nadával na vajíčka a na kávu?“ zeptala se ho dcerka. „To víš, že ano!“ „A které z těch dvou věcí si myslíš, že Bůh věří?“ Rumělec v otcově tváři prozradil, že dobře mířená otázka malé dcerky trefila do černého.

Až příliš často nejsou naše modlitby nic víc než prázdná rétorika. Z úst nám vycházejí krásná slova, ale ta jako by se rodila spíše v mozku než hluboko v srdci. Zatímco se naše hlasité veřejné modlitby často honosí květnatou řečí a "důstojným přednesem", naše soukromé, tiché modlitby jsou chudičké a monotónně ořepané. Zapomínáme, že to, co Bohu říkáme, musí být v souladu s tím, jak žijeme.

Nebudme pokrytci! Neděkujeme Hospodinu jen svými ústy, ale dejme mu celé své srdce! Kéž jsou naše modlitby opravdové.

HGB (czka)

V SOBOTU 11. ÚNORA...

Dokončení ze str. 1
ThDr. J. B. Láška, prof. ThDr. Zdeňka Kučera, a biskupa ThDr. Jana Hradila, Th.D.

* 40. výročí Mezinárodního dne za odstranění rasové diskriminace

Ústřední rada odsouhlasila distribuci krátkého komuniké k otázce rasové diskriminace do náboženských obcí společně s výzvou k připojení se k připomínce 40. výročí Mezinárodního dne za odstranění rasové diskriminace formou zmínky v liturgii, při biblické hodině, rozdáváním oranžových stužek, zapojením dětí z n.o., ale i výzvou dětem v místní škole a jinde do celorepublikové výtvarné soutěže: Žijeme všichni na jedné zemi, anebo samostatnou jimi pořádanou či spolupřipravenou akcí.

* Ekumena

Ústřední rada vyslechla zprávu zástupců ČČSH na Valném shromáždění ERC a vzala ji na vědomí.

* ÚÚR – personální zajištění

Ústřední rada schválila ukončení

pracovního poměru ing. Bradové z administrativně správního odboru a přijala do pracovního poměru do administrativně správního odboru v plném úvazku Věru Florovou.

* Finance

Ústřední rada souhlasí s prodejem garážového místa na parc. č. 10176/10 v k.ú. Plzeň, z majetku DR Plzeň, za prodejní cenu 70 000 Kč.

* Nájmy, pronájmy, podnájmy

Ústřední rada schválila ukončení nájmu nebytových prostor s Agenturou Welcome s.r.o., schválila výpověď z nájmu firmy REALART s.r.o. a schválila pronájem kanceláří firmy Profireal.

* Různé – mešní víno

Ústřední rada se usnesla přeložit jednání na březnové zasedání 2006, při němž ing. K. Rauš předloží do zasedání ÚR výsledky právního rozboru Zemědělské univerzity.

Mgr. Hana Tonzarová,
tisková mluvčí ÚR

ZPRÁVY

Náboženství na internetu

V Českém rozhlasu vznikly internetové stránky zaměřené na náboženství, jejichž adresa je:

www.rozhlas.cz/nabozenstvi

Stránky nabízejí především rozhlasové pořady s náboženskou tematikou. Z produkce redakce náboženského života jde o pořady *Křesťanský týdeník*, *Dnešní církev*, *Paprsky naděje*, *Prameny a proudy*, *Ranní úvaha*, *Ranní slovo* a nechybí ani přenosy bohoslužeb, které každou neděli vysílá stanice Praha.

Z pořadů ostatních redakcí Českého rozhlasu na webu najdete *Slovo na příští den*, *Slovo na příští týden* a *Kořeny*.

Všechny uvedené pořady si můžete poslehnout ve formátu mp3.

Kromě nich na stránkách najdete také informace o církvích v České republice a užitečné odkazy na jiné internetové stránky s náboženskou tematikou.

V rubrice *Kalendář akcí* se navíc můžete dozvědět o tom, jaké zajímavé bohoslužby, výstavy, koncerty či přednášky se plánují.

Stránky www.rozhlas.cz/nabozenstvi mají za sebou teprve několik týdnů existence – spuštěny byly poslední týden roku 2005, ale před sebou mají řadu úkolů.

V budoucnu by se na nich měly objevit například příspěvky o církevních památkách, o historii české Bible, o náboženských svátcích apod. Pro tyto projekty je připravena rubrika *Zajímavosti*, kde se už nyní můžete dozvědět informace o Roku s židovskou kulturou.

Jana Šustová

Kronikářský kurz

Nazaret, středisko diakonie a misie v Trhových Svinech pořádá v **sobotu dne 18. března Kronikářský kurz – vedení kronik**.

Pro kronikáře současně i začínající může být toto setkání velmi motivující a poskytne možnost vyměnit si zkušenosti.

Kurz bude zaměřen na vedení rodinných, obecních, spolkových, církevních a jiných kronik. Vítány budou i ukázky vlastních kronik účastníků. Cena kurzu je 150 Kč, přihlášky zasílejte nejpozději do 15. března.

Bližší informace získáte na adrese Nazaret, středisko diakonie a misie CČSH, Branka 588, 374 01 Trhové Sviny, tel.: 736711253, 603175004.

(red)

Osobnosti národa v Táboře

V cyklu „Osobnosti národa“ vzdá náboženská obec v Táboře hold J. A. Komenskému pořadem Alfreda Strejčka a Štěpána Raka „*Vivat Comenius*“.

Srdečně proro zve církevní i necírkevní veřejnost do Sboru Božích bojovníků (Farského 1960, Tábor) **26. března od 17 h**.

Sbor je příjemně temperován a má bezbariérový vstup.

Vstupné je 50 Kč.

(fú)

KALENDARIUM – ÚNOR/BŘEZEN

27. 2. 1851 - Narodil se v Třebíči **Albín Bráf** (+ 1. 7. 1912 v Roztokách) - národohospodář, pedagog a politik - "dlouho jediný, ale až do konce života vždy první český národohospodář", jak o něm řekl ministr financí první republiky profesor Karel Engliš, který se stejně jako řada dalších vedoucích osobností československého hospodářství k němu jako svému učiteli hlásil.

Pedagogickou činnost započal A. Bráf v roce 1874 na obchodní akademii v Praze, od roku 1877 učil na technice i universitě, kde jako první přednášel politickou ekonomii česky. Od roku 1882 působil jako profesor na právě znovu vytvořené české universitě. Velmi aktivně si počínal jako poslanec zemského sněmu (od 1883) a předsedící zemského výboru (od 1887). Osobně se podílel na založení zemské banky, organizaci statistické služby, uzákonění dělnického a penzijního pojištění, vytvoření České akademie věd, a zejména Národohospodářského ústavu. Veřejný život silně ovlivňoval i bohatou literární a publicistickou činností.

A. Bráf byl rozhodným stoupencem staročechů a spolu s A. O. Zeithammerem a K. Mattušem patřil v 80. letech k nejbližším spolupracovníkům F. L. Riegra, který byl i jeho tchánem. V posledním období Riegrův života již řídil vlastní činnost strany a po jeho smrti se stal vůdcem staročechů. To bylo ovšem již v době hlubokého poklesu vlivu staročeské strany. Jako uznávaný národohospodář byl jmenován ministrem orby v Bienertově a Stürgkhově vládě (1909 a 1911).

27. 2. 1966 - Zemřel v Brně **Rudolf Walter** (* 22. 3. 1894 v Dačicích) - český herec, režisér, pedagog, recitátor, překladatel, dramatik a hudební skladatel, který mj. v roce 1960 zahájil činnost svého *Divadla jednoho herce*, v němž citlivě četbou tlumočil díla Michaila Šolochova (*Osud člověka*, 1960), K. Čapka (*Život a dílo skladatele Foltýna*, 1961), Maxima Gorkého (*Pekař Semjonov*, 1962), V. Nezvala (*Edison, Signál času*, 1963) a V. Holana (*Tereška Planetová*, 1965).

28. 2. 1621 - Jménem císaře uzavřel saský kurfiřt Jan Jiří v Drážďanech tzv. akord, podle něhož za náhradu 300 tisíc zlatých vyplacených císaři zaručoval Jan Jiří slezským evangelickým stavům zachování všech předbělohorských výsad (s akordem vyslovil 17. července t. r. souhlas císař). Slezsko se vzdalo císaři.

28. 2. 1911 - Narodil se v Hradci Králové **Otakar Vávra** - filmový režisér, scenárista a pedagog.

28. 2. 1921 - Narodil se v Dolním Jiřetíně u Mostu **Vladimír Sommer** (+ 8. 9. 1997 v Praze) - hudební skladatel a pedagog. Od roku 1953 byl tzv. tvůrčím tajemníkem Svazu čs. skladatelů, od roku 1955 vyučoval na AMU, roku 1960 přešel jako docent na katedru hudební vědy na filosofické fakultě, kde učil do roku 1988 teoretickým předmětům (od 1968 profesor).

Teprve důkladnější poznání tvorby Stravinského a Honeggera mu pomohlo vymanit se ze závislosti na komunistické ideologii a jejích estetických zásadách. Při svých rostoucích nárocích na uměleckou tvorbu předkládal nová díla ve velkých časových odstupech a některá z nich i poté ještě přepracovával. Premiéry jeho děl se obvykle těšily velké pozornosti. Třívětý *Smyčcový kvartet d moll* (1. verze 1950, 2. verze 1955 ponechala jen tematický materiál 2 vět!) pronikl zvláště v podání Smetanova kvarteta. Sommerova vnímavost pro bolestné a tragické stránky života, naznačená už v kvartetu, našla svůj výraz jak v *předehře k Sofoklově tragédii Antigona* (1957), tak v jeho nejrepresentativnějším díle, v třívěté *Vokální symfonii pro mezzosoprán, speakeru, smíšený sbor a orchestr*. Skladba z roku 1958 musela čekat na premiéru až do února 1963, protože pro funkcionáře svazu skladatelů byl nepřijatelný pesimistický tón díla, zhudebnujícího text Kafkův, Dostojevského a Cesara Paveseho. Nadšené přijetí díla publikem představovalo i určitou formu politického protestu. Následující umělecký vývoj skladatele, prožívajícího různé vleklé krize osobní, zatím nepřinesl očekávanou významnou produkci. V dalších nepočtených skladbách jde spíše o opakování už vysloveného (*Koncert pro violoncello*, 1979; *Tři smíšené sbory na básně Františka Halase*, 1987, a další).

28. 2. 1946 - Prozatímní národní shromáždění přijalo ústavní zákon, kterým byly schváleny a prohlášeny za zákony dekrety prezidenta republiky. Vládní návrh pocházel z 5. února t. r. Celkem bylo vydáno v letech 1940-1945 143 dekretů, z toho 17 ústavních. V zahraničí bylo vydáno 45 dekretů (11 ústavních), na osvobozeném území ČSR od 2. dubna do 27. října 1945 dalších 98 (6 ústavních).

29. 2. 1436 - Na sněmu v Praze byla vyslechnuta zpráva poselstva, které jednalo se Zikmundem. Bylo rozhodnuto vyslat delegaci na jihlavský sjezd.

29. 2. 1931 - Vydán byl zákaz polovojenské organizace Volkssport, která byla součástí Deutsche nationalsozialistische Arbeiterpartei. Na řadu jejích vedoucích činitelů byla 25. května uvalena žaloba za protistátní aktivitu.

1. 3. 1396 - Zemřel v klášteře Neuzell v Německu **Jan Zhořelecký** (* 15. 6. 1370) - markrabě braniborský a vévoda zhořelecký z dynastie Lucemburků, nejmladší syn Karla IV. a jeho čtvrté manželky Elišky Pomořanské.

1. 3. 1886 - Narodil se v Pöchlamu v Rakousku **Oskar Kokoschka** (+ 22. 2. 1980 ve Villeneuve ve Švýcarsku) - malíř, spisovatel a dramatik.

1. 3. 1946 - Pod názvem Křesťansko-republikánská strana byla založena na Slovensku nová politická strana, aby odebrala Demokratické straně hlasy slovenských katolíků (měla podporu komunistů). Od 1. dubna začala působit jako Strana slobody; v jejím čele se objevila část funkcionářů Demokratické strany, zejména V. Šrobár, A. Cvinček.

1. 3. 1961 - Proběhlo sčítání lidu. V ČSSR žilo 13 745 577 obyvatel (z toho v českých zemích 9 571 531 občanů).

1. 3. 1971 - Zemřel v Českých Budějovicích **František Hrubín** (* 17. 9. 1910 v Praze) - básník a dramatik.

1. 3. 1991 - V Bruselu byly dohodnuty oficiální vojenské kontakty mezi NATO a ČSFR.

2. 3. 1861 - Narodil se v Čermovicích **Ludvík Domečka** (+ 27. 4. 1937 v Hradci Králové) - právník a archeolog, dlouholetý ředitel muzea v Hradci Králové, který se aktivně podílel na projektu a stavbě nové krásné muzejní budovy navržené architektem Janem Kotěrou a celou dobu se věnoval i rozšiřování sbírek, jejich pořádání a vystavování. Čas si našel i pro archeologický průzkum na nález bohatého Hradecka. Vše pak shrnul v knize *Královéhradecko. Místopis soudního okresu Královéhradeckého*.

2. 3. 1901 - Narodil se v Jaroměři **Josef Wagner** (+ 10. 2. 1957 v Havlíčkově Brodě) - sochař (*Pomník povstání ve Světlé Hůrce ve Slezsku*, 1928-29; *Pomník Jaroslava Vrchlického*, 1936-56; *Pomník Bedřicha Smetany v Karlových Varech*, 1936-49; *Pomník padlým ve Dvoře Králové*, 1948-54).

2. a 4. 3. 1891 - Po rozpuštění říšské rady v lednu 1891 proběhly nové volby, které skončily naprostou porážkou staročechů (získali jen dva mandáty). Český klub se rozpadl, rozpadl se i sněmovní "železný kruh pravice", opora Taaffeovy vlády. Mladočeši, jichž bylo zvoleno 37, utvořili samostatný Klub neodvislých poslanců českých za předsednictví E. Engela (v opozici k vládě). Samostatný klub vytvořilo rovněž 10 moravských poslanců za vedení A. Mezníka (přidali se k němu i dva staročechi z Čech a společně podporovali vládu), naopak česká konzervativní šlechta (18 poslanců) se připojila k parlamentnímu klubu Hohenwartovy Strany práva (29 poslanců).

2.-3. 3. 1906 - Na sjezdu mladočeské strany byla formálně dokončena vnitřní reorganizace strany, která proběhla v prvních dvou měsících roku 1906. K mladočechům přistoupilo přes 100 příslušníků mladší české inteligence (A. Rašín, Z. Tobolka aj.), převážně stoupenců Kramářovy pozitivní politiky, která byla prosazena na sjezdu strany jako nová programová koncepce.

3. 3. 1621 - Saský kurfiřt Jan Jiří slíbil hornolužickým stavům (po kapitulaci jejich země) úplné odpuštění za jejich spolupráci v povstání spolu se zachováním dosavadních náboženských a politických svobod. Ke schválení císařem Ferdinandem II. došlo 30. června t. r. Saská vojska zůstala v zemi.

3. 3. 1931 - Zemřel v Praze **Vladimír Hoppe** (* 19. 8. 1882 v Brně) - filosof, hlasatel intuitivní a kontemplativní filosofie. K jeho nejvýznamnějším spisům patří *Přirozené a duchovní základy světa a života* (1925) a *Úvod do intuitivní a kontemplativní filosofie* (1929).

3. 3. 1961 - Zemřel v Praze **Eduard Fiker** (* 21. 11. 1902 v Praze) - spisovatel, překladatel a scenárista.

4. 3. 1836 - Vláda udělila vídeňskému bankovnímu domu Rotschildů koncesi na stavbu první parní železnice z Vídně do solných dolů v Haliči s odbočkami do Brna, Olomouce a Opavy.

5. 3. 1851 - Narodil se v Železném Hamru u Třemošné **Václav Brožík** (+ 15. 4. 1901 v Paříži) - malíř, přední představitel české historické malby poslední čtvrtiny 19. století, člen pařížské Akademie umění, nositel kříže Čestné legie, profesor Akademie výtvarných umění v Praze a člen České akademie věd a umění.

5. 3. 1876 - Narodil se v Klenčí pod Čerchovem **Jindřich Jindřich** (+ 23. 10. 1967 v Domažlicích) - hudební skladatel, klavírista, doprovoděč, sborníř, etnograf, sběratel a upravovatel lidových písní.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

POVOLÁNÍ CELNÍKA

N	Á	K	Í	N	D	E	Č	U	S
U	S	J	P	O	V	O	L	A	T
N	Č	C	E	L	N	Í	K	L	O
Á	H	I	T	Z	Z	V	E	E	L
P	Ř	S	T	Á	I	A	V	V	O
O	Í	D	K	J	V	R	Z	Ů	V
J	Š	O	E	S	E	D	A	E	A
Ď	N	Ž	Y	U	L	Z	J	F	T
M	Í	N	C	O	M	E	N	L	E
Š	K	M	Ů	D	L	É	K	A	Ř

Alfeův, celník, dům, farizej, hříšník, Ježíš, jíst, lékař, Levi, nemocní, Pán, pojd', povolát, stolovat, syn, učedník, učit, zákon, zdraví, zve

(Řešení z minulého čísla: *Odpouštěj se ti hříchy*)

Jana Krajčírřiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 166 26 Praha 6

Vedoucí redaktor: ing. Pavel Pánek, redakce: Dr. Helena Bastlová, Mgr. Jana Krajčírřiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123, mail: cesky.zapas@csh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz